

[Gudme.]

man går hen og ser, dels hvad man har fået af kontanter i udbetaling, dels hvad man kunne få ved at realisere pantebrevene. Ja men det er jo ikke den målestok, som den almindelige befolkning anvender. Det, man spørger om, er: hvad handles ejendommene til? De handles ikke til kontanter, og de handles i almindelighed ikke sådan, at pantebrevene bliver realiseret, men derimod bliver pantebrevene beholdt. Det, der derfor er tale om mand og mand imellem, er ganske enkelt et spørgsmål om at få en vurdering, der står i et eller andet rimeligt forhold til og ligger forholdsvis tæt op imod den handelspris, som der nu engang er tale om for de enkelte ejendomme, og det er en handelspris uden ret mange kontanter, men derimod med overtagelse af en række prioriteter og med udstedelse af en række sælgerpantebreve.

Det er da rigtigt, som hr. Brixtofte siger, at man kan gennemføre kontantvurderingen, og det er også muligt, at den ikke vil være indviklet, som hr. Brixtofte argumenterede imod at nogle skulle have sagt. Den vil bare være uvirkelig, for den vil være udtryk for noget andet end det, som vi gennem mange år har opfattet en vurdering som værende, nemlig et udtryk for hvad ejendommenes pris er, og ejendommenes pris er det, de handles til, og ikke det, som man ved ønsketænkning og konstruktion skulle kunne nå frem til at de handles til. De handles ikke kontant. De handles med få kontanter og med mange pantebreve. Det nytter ikke noget at sige det til hr. Brixtofte, kan jeg forstå, for han forkaster vores argumentation, fordi han har bidt sig fast i sin egen, men vi har sagt det igen og igen, at det, man vil gennemføre her, er noget abstrakt og uvirkeligt noget, som nok er en prisfastsættelse, men som ikke har noget at gøre med det, der er den virkelige handelspris for ejendommene, og det er til syvende og sidst indtil dato det, der har været formålet med at fastsætte en vurdering af landets faste ejendomme.

Hagen Hagensen (KF):

I anledning af skatteministerens bemærkninger, der også strejfede de ord, jeg havde sagt heroppe, vil jeg gerne fastslå, at jeg tror — og jeg er dermed også enig med mi-

nisteren — at der i dette ting er en bred tilslutning til, at man på dette felt, vi drøfter her, skal finde frem til det bedst mulige. Det kan godt være, det er sandt, at det måske ikke er det bedst mulige, vi når til nu, men der er jo det at sige hertil, at regeringen kunne jo for længst være kommet med noget, som vi kunne bygge videre på. Forholdet er jo det, at det, man venter på ude omkring, det er: hvad sker der ved 16. almindelige vurdering? Mange mennesker er ret bekymrede over, hvad det kan komme til at betyde for dem. Ud fra dette må man vælge at handle, og når vi er blevet afvist med hensyn til noget af det, vi er kommet med, ja, så er det naturligt, at vi prøver på at komme igennem, således at befolkningen dog kan få besked om, hvad der kan ske næste år. Der er en bekymring til stede. Den vil vi prøve på at tage bort. Det er dog altid noget. Regeringen tøver og kommer ikke med noget.

Arne Bjerregaard (KrF):

Jeg må sige til hr. Brixtofte, at kernen i forslaget er såmænd let forståelig og gennemskuelig. Det sagde jeg også første gang, jeg var heroppe. Den er såmænd ikke så indviklet. Den bygger nemlig på hidtidig vurdering, nedsat med et eller andet brøktal, som vi finder frem til i forskellige skyldkredse. Men dette er ikke kontantvurdering. Det er en kunstig nedsættelse efter et ganske bestemt tal, som man nu kan udfinde ved hjælp af et eller andet krumspring, eller hvordan man nu vil finde ud af det i de forskellige skyldkredse. Så kan man jo spørge: hvordan skal man opdele de forskellige ejendomsstyper efter dette? Hvilke procenter skal man anvende, og hvordan skal de udfindes? Hvilke udregningsregler skal man bruge? Der er mange uafklarede spørgsmål.

Når vi ikke stemmer for forslaget, er det, fordi vi ikke har fået nogen som helst anvisning på, hvilke følgevirkninger denne vurdering vil få, simpelt hen fordi vi endnu ikke har klarhed over, hvorledes den vil komme til at virke, og hvor stor nedsættelsen vil være.

Med hensyn til provokationen. Jo, jeg mener stadig væk, det er en provokation. Når hr. Brixtofte siger, det ikke har noget med skattelettelse osv. at gøre, så må jeg erindre hr. Brixtofte om, at han, første gang